

somhed, samt at de økonomiske Forpligtelser som Staterne paatager sig, skal angives ved et aarligt Maksimumsbeløb.

Skønt der fra enkelte Sider blev taget Afstand fra nogle af de ovennævnte Synspunkter, var der dog, som Følge af, at det blev fremhævet, at man ikke ved denne Lejlighed tog endelig Stilling til selve Sagen, bl. a. fordi der krævedes Samtykke fra Landenes Rigsdage til Indgaaelse af saadanne finansielle Forpligtelser, ingen, der tog Reservationer overfor et Forslag om at anbefale Forsamlingen en Resolution, der udtrykker Ønsket om, at den finansielle Komité fortsætter sit Arbejde med Udarbejdelse af et Konventionsudkast, der lægger ovennævnte Synspunkter til Grund, og som kan forelægges for den næste Delegeretforsamling, og at et saadant Udkast til en Konvention udsendes til Regeringerne, saasnart det er udarbejdet, saa at Delegationerne til næste Delegeretforsamling kan være instrueret om, hvilken Stilling de skal indtage til dette.

I Henhold hertil blev Resultatet af denne Sags Behandling, at Forsamlingen vedtog den i Bilag 1, Sp. 5783 angivne Resolution.

4. Kontrol med den private Vaabenfabrikation og Offentliggørelse af Fabrikation af Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel.

Angaaende dette Spørgsmaal har der været nedsat et særligt Udvalg med den Opgave at udarbejde et Udkast til en Konvention desangaaende.

Dette Udvalg afgav i 1927 en Beretning, hvoraf fremgik, at der ikke var opnaaet Enighed om et saadant Udkast.

Delegeretforsamlingen i 1927 vedtog da en Resolution, der atter betonedede den Betydning, der knyttede sig til Afslutningen af en Konvention, der kunde sætte producerende og ikke producerende Lande paa lige Fod, og som udtalte Overbevisningen om, at Afslutningen af en saadan Konvention vilde være af den største Betydning for Ikrafttrædelsen af Konventionen om den internationale Vaabenhandel, og derfor tilskyndede det særlige Udvalg at enes om en Tekst, som kunde sætte Raadet i Stand til saa snart som muligt at sammenkalde en Konference.

Der forelaa nu fra det særlige Udvalg en Beretning om, at det ikke var lykkedes at naa til Enighed, idet man vel var enig om, at Offentliggørelsesprincippet skulde være gældende overfor Statsfabrikation, men ikke om Omfanget af en saadan Offentliggørelse.

Der herskede indenfor 3. Kommission Enighed om, at Bestræbelserne for at naa til et Resultat i denne Sag burde fortsættes, selv om Udsigterne herfor i Øjeblikket ikke var særlig lyse, og Kommissionen vedtog derfor efter

nogen Forhandling om de heldigste Fremgangsmaader, at foreslaa Forsamlingen at vedtage den i Bilag 1, Sp. 5783 anførte Resolution.

5. Model til en Traktat til Forøgelse af Midlerne til at forebygge Krig.

I Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén var der af Tyskland fremsat forskellige Forslag til ved internationale Overenskomster at styrke Midlerne til at forebygge Krige. Resultatet af de Forhandlinger, der i den Anledning fandt Sted i Komiteén, blev, at denne vedtog den Traktatmodel, som nu var henvist til Behandling i Kommissionen, samt en indledende Note.

De Forhandlinger, som fandt Sted i Udvalget om denne Traktatmodel, udviste de samme Uoverensstemmelser i Synspunkter, som havde aabenbaret sig under Forhandlingerne i Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén, og som fremgaar af den indledende Note.

Navnlig Japan, Italien, Polen og England billigede ikke denne Model; skarpest blev denne Utilfredshed udtrykt af den engelske Delegerede Cadogan, der udtalte, at den engelske Regering ikke var overbevist om Nødvendigheden eller om Nyttens af en saadan Traktat og forudsaa ingen Mulighed for at ville underskrive et saadant Dokument. Da det imidlertid blev fremhævet, at det her ikke drejede sig om en Protokol, der skulde staa aaben til Underskrift for Staterne, men kun om en Model til en Traktat, som Staterne ikke behøvede at afslutte i de samme Udtryk, og dens Vedtagelse derfor kun var af moralsk Værdi, og da mange mente, at Afslutningen af saadanne Traktater mellem Staterne kunde bidrage til at øge Garantierne for Staternes Sikkerhed, var der ingen, som modsatte sig, at denne Model blev oversendt til Forsamlingen tilligemed den indledende Note, og Kommissionen vedtog desuden at foreslaa Forsamlingen at vedtage den i Bilag 1, Sp. 5779 anførte Resolution, som anbefaler Modellen til Staternes Overvejelse og under Anerkendelse af dens Værdi udtrykker Haabet om, at den kan tjene som Grundlag for de Stater, der kunde ønske at afslutte en Traktat af denne Art.

6. Den forberedende Nedrustningskommissionens Arbejder.

Formanden indledede med at udtale, at Forhandlingerne drejede sig om følgende af den forberedende Kommission vedtagne Resolution:

»Kommissionen beslutter at overdrage Formanden Omsorgen for efter Omstændighederne at tage Bestemmelse om, til hvilket Tidspunkt det vil være til praktisk Nytte